

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

leden 2023 / ročník XXXIII

ZEMŘEL

emeritní papež

Benedikt XVI.

INSTALACE

nových kanovníků

**Dokončení oprav
kostela sv. Prokopa**

Národní týden manželství

Od 13. do 19. února 2023 se koná Národní týden manželství, který má motto **MANŽELSKÉ KONTRASTY**.

Věříme, že nejsilnější vztahy jsou ty, ve kterých mohou být oba partneři sami sebou a zároveň si pomáhají „*dostat jeden ze druhého to nejlepší*“. Záměr měnit druhého člověka nebo se dramaticky měnit podle cizích ideálů ale odsuzuje mnohé páry k neúspěchu. I páry, které mají hodně společného, musí někdy dělat kompromisy. Každý zdravý vztah zahrnuje schopnost žít a někdy se i smířit s našimi odlišnostmi nebo hledat společná řešení a cesty, jak se přizpůsobit jeden druhému. (*převzato ze stránek NTM*)

Diecézní centrum pro rodinu připravilo několik akcí, kterými se chce spolu s vámi zapojit do Národního týdne manželství. Vše najdete přehledně na webu **Prolidi.online**.

POJĎTE SPOLU S NÁMI OSLAVIT MANŽELSTVÍ!

Diecézní centrum pro rodinu

Obsah

Editorial	3
Zemřel emeritní papež Benedikt XVI.	4
Životopis emeritního papeže Benedikta XVI.	4
Duchovní závěť Benedikta XVI.	5
Jak jsem potkal papeže Benedikta XVI.	6
Personalie	6
Vzpomínka na MVDr. Mgr. RD. Jana Janouška	7
Noví členové katedrální kapituly	8
Katedrální kapitula u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích	9
Radost pro Zimbabwe	9
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	10
Představení Diecézního centra mládeže	11
Touha zemřít doma	11
Slovo života pro děti	12
Byla dokončena rekonstrukce kostela sv. Prokopa	14
„Rád bych, aby se farní život netočil kolem oprav kostelů, ale kolem potřeb lidí.“	16
Besídka u betléma v Ševětíně	17
Padesát korun za noc v teple – NOCLENKA	18
Charity v českobudějovické diecézi mají nové stanovy	18
„Život jsme dostali darem, naučme se být darem pro druhé.“	19
Mikuláš v Chlumu u Třeboně	19
Jak funguje dobrovolnické centrum Diecézní charity	20
Požehnaný ležák se prodával již po šesté	21
Svatý Mikuláš v Kájově	21
Záplavy Pákistán 2022	22
Kostel v Lutové má opět věžní hodiny	23
Učitelé BIGY vykonali pouť do Říma	24
Úcta jako základní kámen dobrých vztahů. Jak se pozná, když chybí?	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 1. 2023

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Benedikt XVI. při návštěvě České republiky v roce 2009; Foto: Jan William Drnek.

Foto: Vlt. Kobza

Zesnulý emeritní papež Benedikt XVI. navštívil Českou republiku ve dnech 26.–28. září 2009. Více najdete v článcích na stranách 4 až 6.

Editorial

Vážení a milí čtenáři časopisu Setkání,

nacházíme se opět na počátku nového roku a při této příležitosti se nám otvírá i mnoho otázek a očekávání. Asi tím nejdůležitějším, co nám nejvíce přichází na mysl, je touha po míru a pokoji v naší duši, který je dnes ohrožován ze všech stran. Pokoj se rodí především z pravdy, kterou je ale nezbytné nechat vstoupit do našeho života. Touhu po míru a pokoji nelze redukovat na pouhou nepřítomnost ozbrojených konfliktů. Jestliže dnešní člověk postupně opouští transcendentní řád věcí a přestává uznávat do lidského srdce vepsaný všeobecný mravní zákon, pak můžeme velmi těžko uskutečňovat dobro, které nazýváme slovem mír. Sv. Augustin charakterizoval mír jako „*tranquillitas ordinis*“, jako klid řádu.

To, co nejvíce zabraňuje v uskutečňování míru je lež. Kniha Zjevení nám připomíná, že lež je jedním z hříchů, který Bible zmiňuje, aby oznámila vyloučení lhářů z nebeského Jeruzaléma: „*Venku (zůstane)... každý, kdo má zálibu v páchání lži*“ (Zj 22,15). Se lží je spojeno drama hříchu s jeho důsledky, jež měly a mají za následek zhoubné vlivy v životě jednotlivce i celých národů. Mír zůstane navždy nepotlačitelnou touhou v srdci každého člověka.

Všichni jsme povoláni k tomu, abychom usilovali o upřímné vztahy, abychom hledali způsoby odpouštění a smíření, abychom se snažili být čestnými v jednání a zůstali věrni jednou danému slovu. Jako Kristovi učedníci, kteří se cítí být ohroženi zlem, toužíme po osvobozujícím zásahu našeho Pána, proto se na něj s důvěrou obracíme, protože on „*nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného*“ (1 Petr 2,22). Je to On, kdo odkrývá plnou pravdu člověka a dějin. Jedině silou Jeho milosti je možné stát v pravdě a z pravdy žít, neboť jen On je dokonale pravdivý a věrný. Ježíš je pravda, která je schopna vnést znovu mír a pokoj do našeho srdce.

Obrátme se s důvěrou a odevzdaností na Marii, matku Knížete pokoje a na počátku tohoto nového roku ji prosíme, aby nám pomáhala být v každé naší životní situaci těmi, kdo se se nechají osvěcovat pravdou, která osvobozuje.

✠ Vlastimil, biskup českobudějovický

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

ZEMŘEL EMERITNÍ PAPEŽ BENEDIKT XVI.

V sobotu 31. prosince 2022 v 9:34 hodin zemřel ve věku 95 let v klášteře Mater Ecclesiae ve Vatikánu emeritní papež Benedikt XVI. Zpráva o odchodu Benedikta XVI. hluboce zasáhla věřící na celém světě.

Na počest zesnulého požádal předseda ČBK Jan Graubner české a moravské biskupy, aby nechali vyvěsit černé prapory na církevních budovách. Kněží také sloužili mši svatou za zemřelého papeže a do bohoslužeb zahrnuli zvláštní přímlovu: „Prosíme za zemřelého papeže Benedikta XVI.: Děkujeme ti, Bože za život a dílo papeže Benedikta a prosíme tě, odplat' mu životem věčným. Nám dopřej, abychom povzbuzeni jeho slovy a činy prohloubili náš vztah k tobě a upevnili víru v tebe.“ Zároveň předseda ČBK vyzval, aby v celé zemi v den a hodinu papežova pohřbu vyzváněly zvony.

Od pondělí 2. ledna bylo tělo emeritního papeže vystaveno v bazilice sv. Petra, do které začaly proudit davy truchlících. Během následujících tří dnů se s velikou postavou katolické církve přišlo osobně rozloučit asi 200 000 lidí. Smutečního obřadu 5. ledna na Svatopetrském náměstí se zúčastnilo na 50 000 věřících, mezi nimiž nechyběli poutníci z České republiky. Při zádušní mši svaté koncelebrovalo s papežem Františkem na 130 kardinálů, 200 biskupů a 3700 kněží z celého světa. Osobně přítomni byli i oba českobudějovičtí biskupové – sídelní biskup Mons. Vlastimil Kročil a světitel biskup Mons. Pavel Posád.

Pohřbu se zúčastnili představitelé mnoha křesťanských církví, delegace jiných náboženství i mnoho světových státníků. Přítomni byli prezidenti Německa, Itálie, Polska, Maďarska, Slovinska, Portugalska i dalších zemí. Českou republiku reprezentoval premiér Petr Fiala.

Pohřební obřady probíhaly ve slavnostním, leč střídavém du-

chu, jak si to přál zesnulý emeritní papež. Po zádušní mši se papež František symbolicky rozloučil s Benediktem položením ruky na rakev a pak 12 mužů odneslo rakev do Svatopetrské baziliky. Obřad ukládání do hrobu se odehrál v přítomnosti pouze několika nejvyšších představitelů katolické církve.

V souladu s tradicí byly do rakve vloženy medaile a mince ražené během pontifikátu, pallium arcibiskupa metropolitů mnichovského a římského a také *rogitum* – text popisující pontifikát Benedikta XVI. Cypřišová rakev pak byla uložena do zinkového pouzdra a poté do vnější dubové rakve. Na Benediktovo přání spočívá jeho rakev v hrobce, kde byl až do blahověčení v roce 2011 pohřben papež Jan Pavel II.

Petr Samec

Životopis emeritního papeže Benedikta XVI.

Joseph Ratzinger se narodil 16. 4. 1927 v bavorském Marktl am Inn jako třetí a nejmladší dítě Josepha a Marie Ratzingerových. Dětství a dospívání prožil ve městě Traunstein. Na konci 2. světové války sloužil v protiletecké obraně a později byl zařazen do výcviku v pozemních jednotkách. Z armády ale dezertoval a nějakou dobu strávil v americkém zajetí. Po válce vstoupil spolu se svým starším bratrem Georgem do semináře. Mezi lety 1946 a 1951 studoval ve Freisingu a Mnichově teologii a filozofii. 29. 6. 1951 přijal kněžské svěcení a začal vyučovat dogmatickou a fundamentální teologii ve Freisingu a později i na univerzitách v Bonnu, Münsteru, Tübingenu a Řezně. V roce 1953 se stal doktorem filozofie s dizertací o učením sv. Augustina o církvi. O čtyři roky poz-

ději habilitoval prací „*Teologie dějin podle sv. Bonaventury*“. V letech 1962–65 se účastnil II. Vatikánského koncilu jako teologický poradce tehdejšího kolínského arcibiskupa. Závěry koncilu po celý život obhajoval proti jeho kritikům. Mezi myslitele, kteří měli na Josepha Ratzingera vliv či patřili k jeho učitelům, patří R. Guardini, K. Rahner, H. Urs von Balthasar či H. Küng.

V roce 1972 byl jedním ze zakladatelů mezinárodního teologického časopisu *Communio*, který vychází v mnoha jazycích dodnes. V roce 1977 jej papež Pavel VI. jmenoval arcibiskupem Mnichova a Freisingu a ještě téhož roku i kardinálem. Účastnil se dvou konkláve, z nichž v roce 1978 vzešli papežové Jan Pavel I. a Jan Pavel II. Ten jej díky jeho velké teologické

erudici vybral v roce 1981 do čela vatikánské Kongregace pro nauku víry a jmenoval jej také předsedou Papežské biblické komise a Mezinárodní teologické komise. Kvůli působení ve Vatikánu se v roce 1982 vzdal vedení mnichovské arcidiecéze a stal se jedním z nejbližších spolupracovníků papeže. Od roku 1986 stál šest let v čele Komise pro přípravu Katechismu katolické církve. Jan Pavel II. jej v roce 2002 jmenoval děkanem kardinálského kolegia, čímž stanul v čele kardinálů celé katolické církve.

Papežem se stal 19. 4. 2005. Papežské jméno si zvolil podle zakladatele mnišského řádu Benedikta z Nursie a papeže Benedikta XV. Jeho papežským heslem se stalo *Cooperatores veritatis* (Spolupracovníci pravdy), které si zvolil už jako arcibiskup. Během osmi let papežství navštívil 24 zemí na pěti kontinentech, včetně České republiky (26.–28. 9. 2009). Svě

Benedikt XVI. sloužil bohoslužbu pro 120 000 věřících na letišti Brno-Slatina (27. 9. 2009).

rozhodnutí vzdát se papežského úřadu kvůli ubývajícím fyzickým silám oznámil 11. 2. 2013 a k 28. 2. téhož roku odstoupil. Ve Vatikánu zůstal i nadále – uchýlil se do ústraní kláštera Mater Ecclesiae a církev podporoval svými modlitbami.

Zdroj: www.cirkev.cz

Duchovní závěť Benedikta XVI.

Po smrti emeritního papeže Benedikta XVI. byl zveřejněn dokument, který Joseph Ratzinger sepsal již 29. srpna 2006:

Foto: Wikimedia Commons

Když se v této pozdní hodině svého života ohlédnu za desetiletími, která jsem prožil, vidím především, kolik důvodů mám k vděčnosti. Obzvláště děkuji samotnému Bohu, dárci každého dobrého daru, který mi dal život a provázel mě různými okamžiky zmatku; vždycky mě zvedl, když jsem začal upadat, a vždycky mi znovu dal světlo své tváře. Zpětně vidím a chápu, že i temné a únavné úseky této cesty byly pro mou

spásu a že právě na nich mě dobře vedl.

Děkuji svým rodičům, kteří mi dali život v těžké době a kteří mi za cenu velkých obětí svou láskou připravili nádherný domov, který jako jasné světlo dodnes ozařuje všechny mé dny. Jasná víra mého otce nás děti naučila věřit a jako ukazatel vždy stála pevně uprostřed všech mých vědeckých úspěchů; hluboká oddanost a velká добрota mé matky jsou odkazem, za který jí nemohu dostatečně poděkovat. Moje sestra mi po celá desetiletí nezištně a s láskyplnou péčí pomáhala; můj bratr mi s jasností svých úsudků, rázným rozhodnutím a klidným srdcem vždy ukazoval cestu; bez tohoto stálého předcházení a doprovázení bych nenašel správnou cestu.

Ze srdce děkuji Bohu za mnoho přátel, mužů i žen, které vždy postavil vedle mě; za spolupracovníky ve všech etapách mé cesty; za učitele a studenty, které mi dal. Vděčně je všechny svěřuji Jeho dobrotě. A chci poděkovat Hospodinu za svou krásnou vlast v bavorském Předalpí, v níž jsem vždy viděl zářit nádhery samotného Stvořitele. Děkuji lidem své vlasti, protože jsem v nich znovu a znovu zakoušel krásu víry. Modlím se,

aby naše země zůstala zemí víry, a prosím vás, drazí krajané: nenechte se od víry odvrátit. A nakonec děkuji Bohu za všechnu krásu, kterou jsem mohl zažít ve všech etapách své cesty, ale především v Římě a v Itálii, která se stala mou druhou vlastí. Všechny, kterým jsem nějakým způsobem ublížil, prosím ze srdce o odpuštění.

To, co jsem dříve řekl svým krajanům, říkám nyní všem, kteří jsou v církvi svěřeni do mé služby: Stůjte pevně ve víře! Nenechte se zmást! Často se zdá, jako by věda – přírodní vědy na jedné straně a historické bádání (zejména exegeze Písma svatého) na straně druhé – dokázala nabídnout nezvratné výsledky, které jsou v rozporu s katolickou vírou. Zažil jsem proměny přírodních věd už dávno a mohl jsem vidět, jak naopak zmizely zdánlivé jistoty proti víře, které se ukázaly být nikoli vědou, nýbrž filozofickými výklady, které se vědy týkají jen zdánlivě; stejně jako se na druhé straně právě v dialogu s přírodními vědami naučila i víra lépe chápat hranice rozsahu svých nároků, a tím i svou specifickou. Již šedesát let sleduji cestu teologie, zvláště biblických věd, a se střídáním různých generací jsem viděl, jak se teze, které se zdály neotřesitelné, hrouť a ukazují se být pouhými hypotézami: liberální generace (Harnack, Jülicher atd.), existencialistická generace (Bultmann atd.), marxistická generace. Viděl jsem a vidím, jak se ze spleti hypotéz vynořila a znovu vynořuje rozumnost víry. Ježíš Kristus je skutečně cesta, pravda a život – a církev se všemi svými nedostatky je skutečně jeho tělem.

Nakonec pokorně prosím: modlete se za mě, aby mě Pán navzdory všem mým hříchům a nedostatkům přijal do věčných příbytků. Za všechny, kteří jsou mi svěřeni, se den co den z celého srdce modlím.

Benedictus PP XVI
Převzato z <https://www.cirkev.cz>

Jak jsem potkal papeže Benedikta XVI.

O Svatém Otci Benediktu XVI. jsem se poprvé blíže dozvěděl od Msgre. Vladimíra Vyhlídky, když po odchodu sv. Jana Pavla II. na věčnost byl Joseph kardinál Ratzinger zvolen papežem. Sledovali jsme s Vladimírem Vyhlídkou v televizi společně závěr konkláve 19. dubna 2005 a dodnes vzpomínám, jakou měl Msgre. Vyhlídka radost, když z balkónu na průčelí chrámu sv. Petra zaznělo k čekajícím: „*Annuntio Vobis gaudium magnum habemus papam*“ (Zvěstuji vám radost velikou, máme papeže). Až později jsem se dozvěděl, že se osobně znali a Vladimír Vyhlídka se rád pochlubil pohlednicemi, které mu kardinál Ratzinger občas z různých míst posílal.

Pak jsem měl možnost Svatého Otce poznat osobně, když mne ještě se dvěma přáteli kardinál Coppa „protlačil“ při generální audienci na náměstí sv. Petra na místa k sezení, cca asi 2 metry od papežského trůnu. Poslední setkání se váže k mým kulatým

narozeninám v listopadu roku 2008. Dostal jsem tehdy jako speciální dárek „*potřesení ruky s papežem*“ při generální audienci. Stál jsem v řadě s ostatními poutníky z celého světa. Vzpomínám, že napravo ode mě stáli manželé ze Sao Paula v Brazílii. Svatého Otce doprovázel jeho sekretář Mons. Georg Gänswein, který také uváděl jednotlivé osoby. Mne jako že jsem z Prahy. Když mi Svatý Otec podal ruku, snažil jsem se mu představit německy a Mons. Gänsweina opravit. „*Heiliger Vater Ich komme aus České Budějovice.*“ „*Aus?*“ opáčil Svatý Otec. „*Aus Budweis.*“ A na to zazněla spontánní odpověď. „*Schön. Das ist schön. Wir sind fast Landsleute.*“ A pak si ještě připomněl, že v Budějovicích máme dobré pivo! Dostal jsem požehnání a jako památku na setkání mi vtiskl do ruky růženec, který opatruji dosud.

Na Svatého Otce Benedikta XVI. budu ovšem vzpomínat ještě z jiné stránky. Tou jsou jeho práce, kterých po sobě zanechal celou řadu. Mně osobně utkvěly v paměti dvě knihy. Joseph Ratzinger se celý život zabýval osobností Ježíše Nazaretského, kterého se snažil pochopit nejen jako vědec – teolog a vysokoškolský učitel, ale také jako biskup, a nakonec i jako jeho vikář – papež. Kniha „*Ježíš Nazaretský*“ je pravděpodobně nejosobnějším dílem velkého teologa, které kdy bylo o Spasiteli světa napsáno. Tou druhou je drobnější práce „*Pravda, hodnoty a moc*“, která má podtitul „*Prubířské kameny pluralistické společnosti*“. Touto prací nastavil Joseph Ratzinger zrcadlo současným pluralitním společnostem, které si mnohdy osobují právo prezentovat se jako samospasitelné. Úplně na závěr píše: „*Nechceme-li znovu upadnout do spárů totalitismu, musíme vidět za stát, jenž je jen součástí celku... S nadějí na něco většího a definitivního musíme my křesťané vnášet naději i do tohoto předběžného stavu, do našeho světa států.*“

JUDr. Jan Kotous

Návštěva papeže Benedikta XVI. v České republice – Stará Boleslav 28. 9. 2009; Foto: archiv BCB

Personalialia

A. Ustanovení:

P. Jozef FEKETE, S. J. byl od **1. 12. 2022** jmenován do funkce farního vikáře farností **Prachatice, Husinec, Ktiš, Strunkovice nad Blanicí a Vitějovice**; č.j. 2724/2022.

B. Životní jubilea:

Mgr. et Mgr. Václav BENDA
oslavil **15. 12. 2022** své šedesáté narozeniny.
R. D. Jan LÖFFELMANN, JC.D.
oslavil **24. 12. 2022** své šedesáté páté narozeniny.

P. Vlastimil Alexandr MLYNKA, OPUS J.S.S.
oslavil **25. 12. 2022** své čtyřicáté páté narozeniny.
R. D. Ing. Mgr. Václav SALÁK
oslavil **27. 12. 2022** své šedesáté narozeniny.
R. D. Mgr. Robert Konrad PARUSZEWSKI
oslaví **8. 1. 2023** své padesáté páté narozeniny.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

C. Výročí jáhenského svěcení:

Mgr. Václav MIKULA oslavil **8. 12. 2022** své desáté výročí jáhenského svěcení.

K výročí jáhenského svěcení upřímně blahopřejeme.

VZPOMÍNKA NA MVDr. Mgr. RD. Jana Janouška

P. Jana Janouška znám téměř 15 let, od chvíle, kdy jsem nastoupil jako pomocný biskup do Českých Budějovic. Měl jsem a stále ho mám rád.

Za tu dobu jsme se mnohokrát setkali při nejrůznějších, většinou pracovních příležitostech. Každé setkání s ním bylo vždy milé a povzbuzující. Vyzařovala z něho moudrost stáří, měl výbornou nekonfliktní povahu. Jako probošt Katedrální kapituly u sv. Mikuláše jsem s ostatními spolubratry viděl, že je zapotřebí doplnit do kapituly chybějící kanovníky, jednoho sídelního a dva čestné. Každý z nás měl možnost vybrat jména tří kandidátů, ze kterých se po sečtení hlasu vybralo.

Celkem jednoznačně byl vybrán také P. Jan Janoušek. Důvodů pro jeho nominaci bylo jistě více. Působil po vysvěcení na kněze ve svých 61 letech celkem 21 let ve farnostech Čkyně, Bohumilice, Vacov, Dobřš a Lštěň. Znali jsme ho jako dobrého dělníka na vinici Páně. Jak sami jeho farníci jednohlasně říkají: byl skromný, neúnavný, velmi pracovitý, houževnatý, pečlivý. Měl velké zásluhy o opravy kostelů, ve kterých působil. Díky jeho působení a jeho zájmu o chráněnou hudbu umožnil vzdělání 5 varhaníků, kteří začínali s formací už od 12 let. Ochotně jim platil několik let prázdninové kurzy u profesora Korejse. Měl vždy pochopení pro všechny věkové kategorie a dovedl komunikovat s lidmi nejrůznější názorů. Duchovní potřeby a povinnosti vždy upřednostňoval před svými zdravotními potížemi, nezaskočilo ho ani nepříznivé počasí.

Zprávu o jmenování čestným kanovníkem přijal P. Jan Janoušek s velikou radostí a vděčností. Tak to také bylo zamýšleno. Viděl v tom ocenění svých 21 let pastorační služby a snažení. Došel konečně ten slavný den – slavnost svatého Mikuláše 2022. Odpoledne v 15:00 hod. se konalo zasedání Katedrální kapituly, kde jsme mezi sebou přivítali nové pány kanovníky. V 16:00 se v katedrále slavily nešpory, při kterých se uskutečnila slavnostní instalace. Po nich následovala v 17:30 mše svatá, při které noví kanovníci s ostatními kněžími koncelebrovali.

Po mši svaté se všichni pozvaní sešli na biskupství na malé recepci. Zde byl také P. Jan Janoušek se svými dvěma sestrami a dalšími příbuznými a přáteli. Recepce se nesla v družném a přátelském duchu. Všichni se sdíleli a dělili o svou radost, která tím více rostla. Já už jsem byl pomalu na odchodu, když jsem zahlédl stůl, u kterého seděli přátelé P. Janouška. Zastavil jsem se u nich, což jsem později poznal jako šťastné. P. Jan nám živě vyprávěl, jak se připravoval na tuto událost, jak byl v italské Padově, aby si opatřil kanovnícké oblečení. Mluvil se o mnoha dalších věcech. Kolem 21. hodiny se nový pan kanovník rozloučil a odešel. My, co jsme zůstali, jsme ho obdivovali, že si v tomto věku sám řídí auto. Řekl jsem proto, že mu za určitou dobu zavolám, abych se zeptal, jak dojel.

Skutečnost byla však zcela jiná. Pár minut po jeho odchodu

P. Jan Janoušek, čestný kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše – bezprostředně po slavnostní instalaci dne 6. prosince 2022 kolem 16:45 hod.

přišel kdosi se zprávou, že P. Jan leží na zemi u auta. Byla zavozena záchranka, lékař se snažil ho oživit, ale po krátkém čase musel konstatovat smrt. P. Jan ležel u auta, klíče od auta měl v ruce a chtěl nastoupit, ale to už se nestalo.

Tato událost silně poznamenala průběh recepcí. Všichni se seběhli a překvapeně jsme si sdělovali dojmy, které samozřejmě nikdo nečekal. Všichni ale konstatovali, že je to vlastně šťastná smrt. Na úplném vrcholu života, odcházel P. Jan z tohoto světa. Pan generální vikář mu ještě stačil udělit svátosti umírajících.

Zakončil bych toto vzpomínání konstatováním mnohých v den pohřbu. Všichni se shodli na tom, že se P. Jan v rakvi usmíval. Odpočinutí věčné dej mu Pane a světlo věčné ať mu svítí.

Mons. Pavel Posád, světící biskup českobudějovický

Noví členové katedrální kapituly

Českobudějovický biskup jmenoval o Slavnosti Všech svatých (1. 11. 2022) nové kanovníky Katedrální kapituly u sv. Mikuláše, jejichž instalace se uskutečnila během slavnostní Liturgie nešpor o svátku hlavního patrona diecéze sv. Mikuláše (6. 12. 2022). Novým sídelním kanovníkem se stal jindřichohradecký probošt **R.D. Mgr. Ivo Prokop**. Další dva kněží se stali čestnými kanovníky; prvním z nich je rektor českobudějovického semináře **R.D. ThLic. Ing. Zdeněk Gibiec** a druhým duchovní správce ze Čkyně **R.D. Mgr. MVDr. Jan Janoušek**, který však zemřel ještě téhož dne ve večerních hodinách, zcela nečekaně a náhle.

R. D. Mgr. Ivo PROKOP

Narodil se v roce 1970 v Českých Budějovicích, kde byl také v roce 2002 vysvěcen na kněze. Působil nejprve dva roky jako kaplan v Jindřichově Hradci a poté sedm let jako administrátor ve Starém Rožmitále, následně pět let v Borovanech. Od roku 2016 působí v Jindřichově Hradci, zpočátku jako administrátor a od roku 2019 jako instalovaný 30. probošt jindřichohradecký.

Kromě pastorační činnosti se hlouběji zajímá o kanonické právo, církevní dějiny a liturgiku; prostřednictvím přednášek pro veřejnost se rovněž snaží o popularizaci odborných poznatků těchto věd. Je činný jako člen Diecézní liturgické komise, člen Kněžské rady a Sboru konzultorů. V nedávné době byl také jedním ze dvou diecézních koordinátorů synodního procesu.

R. D. ThLic. Ing. Zdeněk GIBIEC

Pochází z Třince, kde se narodil v roce 1973. Již jako dospělý, po dokončení Vysoké školy báňské v Ostravě, poznal a byl hluboce osloven spiritualitou Neokatechumenátní cesty, takže v něm později dozrálo i povolání ke kněžství. Prošel formací v římském Seminári Redemptoris Mater a studoval na Gregoriánské univerzitě v Římě. V rámci misijní praxe prožil nejprve dva roky v zemích bývalé Jugoslávie a poté byl v roce 2009 vysvěcen na kněze ve vatikánské bazilice sv. Petra. Následně působil osm let v několika římských farnostech a licenciátu dosáhl v roce 2014 na Institutu Jana Pavla II. pro manželství a rodinu při Lateránské univerzitě. Na základě dohody mezi římskou a českobudějovickou

Diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil podepisuje dekrety nové instalovaných kanovníků.

kou diecézí byl v roce 2017 ustanoven rektorem českobudějovického semináře Redemptoris Mater. Zároveň je také členem Kněžské rady a Sboru konzultorů naší diecéze.

R. D. Mgr. MVDr. Jan JANOUŠEK

Narodil se v roce 1940 ve Velharticích. Po dokončení zemědělské školy pokračoval ve studiu na Vysoké škole veterinární v Brně a následně byl zaměstnán v Západočeských mlékárnách, kde pracoval jako vedoucí výroby na podnikovém ředitelství v Klatovech. V období po sametové revoluci vstoupil do semináře a byl vysvěcen na kněze v roce 2001 v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše. Jako administrátor byl ustanoven do farností Čkyně, Bohumilice a Lštěň, později k těmto třem přibyla ještě farnost Vacov; tam všude po celou dobu působil obětavě, věrně a s láskou. Jmenování čestným kanovníkem bylo především výrazem vděčnosti a uznání, když bez velkého halasu a v tichosti autenticky pracoval pro Boží království.

Dr. Zdeněk Mareš

Instalace nových kanovníků – zleva R. D. ThLic. Ing. Zdeněk Gibiec, R. D. Mgr. Ivo Prokop a R. D. Mgr. MVDr. Jan Janoušek; Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Nově instalovaní kanovníci zaujali svá místa v kanovníckých lavicích; Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Katedrální kapitula u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích

Katedrální kapitula u sv. Mikuláše byla založena současně se zřízením českobudějovické diecéze v roce 1785. Zakladatelem byl rakouský císař Josef II., který stanovil hodnosti a počet členů kapituly, tzn. tři dignitáře – preláty (probošt, děkan, kustod) a čtyři kanovníky. Dvorním dekretem jim bylo dovoleno nosit oválný odznak, na jehož jedné straně bylo vyryto jméno patrona katedrály, na straně druhé jméno zakladatele. Později, na žádost budějovického biskupa Schönborna, papež Lev XIII. dovolil, aby odznak, vložený do rubínového emailového kříže s bílým okrajem, kanovníci nosili na zlatém či pozlaceném řetěze. Kapitulní probošt a děkan dostali i tzv. právo pontifikálií, tedy privilegium užívat berlu a mitru.

Původně tvořili kanovníci poradní sbor biskupův a jako členové jeho konzistoře vedli přidělené referáty, vypomáhali v duchovní správě, v církevních školách působili jako pedagogové a inspektoři, ale významně také působili v katolických

spolcích. Kapitula, jejíž kontinuita nebyla nikdy přerušena, podléhá přímé autoritě diecézního biskupa a je samostatnou právní osobou.

Posláním kapituly je vykonávat v katedrále sv. Mikuláše slavnostnější bohoslužby, udržovat a pečovat o důstojnost a slavnostní charakter liturgie, plnit povinnosti a úkoly, které jí určí diecézní biskup. Stanovy kapituly se v průběhu dějin několikrát upravovaly, aby lépe odpovídaly potřebám doby. Poslední úprava stanov byla provedena roku 2012 a řídí se ve své činnosti platným Kodexem církevního práva.

Katedrální kapitula u sv. Mikuláše měla od svého založení až po současnost 94 sídelních kanovníků a 61 čestných kanovníků.

Dr. Zdeněk Mareš

Radost pro Zimbabwe

Ve studeném prosincovém odpoledni třetí neděle adventní zazněl v klovotském kostele zpěv Milevského smíšeného a dětského Příležitostného sboru při 2. ZŠ Milevsko. Třetí neděle je trochu speciální, říká se jí neděle radostná. A to mohou účastníci koncertu, při kterém kostel trochu praskal ve švech, potvrdit. Radost měly jak sbory, které tuto svou námahu a vstupné na koncert již tradičně věnují naší oblátské misii v Zimbabwe, tak i diváci. Radost z dávání, která bývá hlubší než radost z dostávání. Všem upřímně děkujeme!

Ale obdarovaný otec Karel se rozhodně může radovat také. Dokonce se málem podařilo telefonické spojení mezi Zimbabwe a Klokoty, to když Karel uviděl fotku dětí z Ukrajiny, které mu přišly zazpívat pár ukrajinských koledí.

Napsal nám tedy alespoň krátkou zprávu o stavu misie:

Díky štědré podpoře dobrých lidí z Česka jsme v misii Maraire v Zimbabwe letos postavili vepřín a už v něm máme 8 čuníků. Odpadní voda od nich se dá pumpovat na pole, kde je pro teď zaseta kukuřice. Ještě zbývá dovést vodovodem čistou vodu na zalévání pole a zahrady, kde chceme pěstovat rajčata a zeleninu. Je potřeba také aspoň jeden vodojem.

Od OMD jsme dostali peníze také na projekt mládeže v naší misii, který se týká chovu kuřat a který rozjíždíme právě v těchto dnech. Opravili jsme starší kurník a před pár dny koupili prvních 100 kuřátek.

Díky štědrosti a aktivitě lidí v bohatších farnostech v hlavním městě Harare jsme sehnali 5000 dolarů na menší ojeté nákladní auto pro misii. Naši chudí zatím vybrali mezi sebou necelých 400 dolarů. Potřebujeme ještě aspoň dalších 5000.

A máme schválené plány na stavbu kostela v misii. Takže začínáme hledat sponzory také na kostel. To jen tak ve zkratce.

*Díky vám všem a Pán Bůh zaplať.
o. Karel omi*

Připravila Hana Koukalová

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. Třetí díl budeme věnovat pokračování v dovednosti, kterou bychom mohli nazvat **POZNÁNÍM DRUHÉHO**.

V minulém čísle jsme se věnovali tomu, že každý má svou hodnotu, je naprostým originálem, odlišným od všech ostatních, a tedy i od nás. Možná jste si řekli: „Ale tohle já dobře vím! Snažím se vidět v mém protějšku to dobré, nezveličuji negativa a poctivě se snažím, aby náš vztah byl pro oba hezký. Jenže i přes mou velkou snahu se zdá, že nejsme tak úplně šťastní. Moje manželka/můj manžel je nespokojený a stále jí/mu něco vadí nebo chybí. Tak, jak to tedy je?“

Zjistit, co je vlastně dobrem pro mého partnera nebo partnerku, když jsme každý jiný, vyšli jsme z jiných původních rodin, kde se věci dělaly nebo řešily jinak, nemusí být tak úplně snadné. Jeden malý příklad z běžné praxe: „Manželka je doma s našimi třemi dětmi ve věku 6 a 4 roky a ročním batoletem. Já jsem celý den v práci. Pracuji v bance, každý den mluvím s mnoha klienty. V práci je také mnoho spolupracovníků, se kterými chodíme na obědy, a tak si často povídáme i o svých rodinách. Někdy se stává, že když přijdu domů, tak manželka je unavená a nemá dobrou náladu. Můj kolega mi řekl, že u nich doma to bylo podobné. Poradil mi, abych přiložil doma ruce k dílu a manželce více pomáhal. Tak jsem začal. Cestou z práce nakoupím a doma vyluxuji, a pokud to stihnu, vykoupu děti a pomohu s jejich ukládáním do postýlek. Čekal jsem, že to manželka ocení, ale ona dál vypadá nespokojeně. Co mám tedy dělat?“

Odpověď zní:

ZJISTĚTE, JAKÉ DOBRO POTŘEBUJE VAŠE PARTNERKA, ABY SE CÍTLA MILOVANÁ! (samozřejmě, že to samé platí i naopak).

Z příběhu z praxe je patrné, že manžel si myslel, že skutky lásky (nákup, luxování, ukládání dětí apod.) je to, co manželka nejvíc potřebuje a také náležitě ocení. Jenže ona možná nepotřebuje ani tak pomoci s úklidem domácnosti, s nákupem nebo večerním ukládáním dětí. Mnohem více by možná ocenila, kdyby dostala malou kytičku, která by pro ni byla symbolem, že manžel na ni cestou z práce myslel. Nebo by chtěla, aby si všiml, že má nový typ účesu, že se snažila, aby jí to slušelo. Nebo možná potřebuje, aby s ní manžel mluvil o tom, co dnes v práci zažil a přinesl jí tak kousek toho světa zvenku domů. Nebo mu potřebuje říct, co dnes ona prožila a chce, aby jí manžel soustředěně naslouchal. Nebo...

Zkrátka jde o to zjistit, jaké dobro můj partner potřebuje. Jak to udělat? **BUĎME VŠÍMAVÍ, NASLOUCHEJME A SPRÁVNĚ KOMUNIKUJME!**

Pár otázek, na které si zkuste odpovědět, nebo se prostě zeptejte:

- Má můj partner rád pochvalné poznámky, nebo mu spíš udělá dobře, když ho pohladím?
- Má můj partner rád, když si povídáme, nebo raději dostává malé pozornosti?
- Ocení můj partner, když mu s něčím konkrétním pomohu, nebo spíš to, že ho pochválím?
- Je můj partner rád ve společnosti přátel, nebo upřednostňuje čas v intimitě rodiny?
- Potřebuje můj partner, abych se zajímal/a o to, co dělá, co prožívá, nebo spíš vnímá mou lásku přes fyzický kontakt?
- Vyžaduje můj partner, abych mu pozorně naslouchal/a, nebo by raději upřednostnil rodinný výlet či jiné zážitkové aktivity?

Pokud se vám podaří najít to, co je pro vašeho partnera/ku tím největším dobrem, a hlavně to poté uskutečňovat, máte vyhráno. Jen vězte, že my lidé se časem měníme. To, co nám dělá dobře nyní, nemusí být to samé v budoucnosti. Ale pokud nám jde o dlouhotrvající spokojené vztahy, tak pátrat po tom, jak udělat šťastnými své milované, může být „kořením“, které dá vašemu vztahu tu správnou chuť.

Přeji vám, aby vám váš vztah chutnal a těším se na příští pokračování

Mgr. Martina Fürstová

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

1. 1.	9:00 nebo 17:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá
2. 1.	15:30	Č. Budějovice, katedrála: žehnání tříkrálovým koledníkům
6. 1.	17:00	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá
10. 1.	9:30	Č. Budějovice, biskupství: setkání vikářů
23.–25. 1.		Praha: plenární zasedání ČBK
31. 1.	9:30	Protivín: vikariátní konference (vikariát Písek)
2. 2.	9:30	Č. Budějovice, katedrála: mše svatá (setkání řeholníků)

Změna vyhrazena

Představení Diecézního centra mládeže

Ahoj, jmenujeme se o. Rafael a Dan, všichni jistě víte, co je Diecézní centrum mládeže (DCM). Jsme místem, kam přijíždějí především mladí lidé, aby zde společně trávili volný čas, prohlubovali vztahy mezi sebou a Bohem, trochu sportovali a v neposlední řadě se i něco přiučili. Naším hlavním místem setkávání je DCŽM Ktiš na Šumavě, kde probíhá většina akcí. Jednou za dva měsíce probíhá animátorský kurz, kde se snažíme mladým předat naše zkušenosti, připravit je na službu a pomoc kněžím ve své farnosti s organizací akcí, vedení společenství atd. Dále pro mladé připravujeme duchovní obnovy (k Duchu svatému v rámci přípravy na biřmování, adventní...), víkendovky a sportovní turnaje pro ministranty. Ve spolupráci se sestrami boromejkami probíhají víkendy pro dívky a organizujeme také večery mladých na různých místech diecéze. Pomáháme kněžím v povzbuzování mladých, účastníme se různých společenství v diecézi a spolupracujeme s pastoračním střediskem naší diecéze.

Našími největšími akcemi jsou **ENTERcamp** a **ENTERjunior** – letní tábory zaměřené na setkávání se s mládeží napříč diecézí, které nabízejí možnost občerstvit a obnovit svou víru, posílit svůj duchovní život, upevnit svou odhodlanost jít dál za Kristem nebo pokročit v hledání osobního povolání. Plánujeme pokračovat v duchovních obnovách, animátorských kurzech a vymýšlíme program na přípravu na biřmování.

Proběhlé akce

V sobotu 19. 11. proběhlo u salesiánů ve Čtyřech Dvorech diecézní setkání mládeže, které se koná každý rok. I přes to, že cestu většině lidí zkomplikovalo počasí, nakonec jsme se sešli v hojném počtu. Na programu byla katecheze Romana Kubína, který je momentálně ředitelem sekce pro mládež, či mše svatá, kterou celebroid biskup Vlastimil. Mladí si také mohli vybrat ze sedmi workshopů a na závěr se společně modlili při adoraci. Celá akce byla velice povedená, a to nejenom díky organizátorům, ale i díky hostům a každému, kdo na diecézko dorazil.

Náš největší úkol pro příští rok je formace mladých lidí, kteří mají zájem jet na Světové dny mládeže (SDM) v Lisabonu. Už teď se pravidelně scházíme na Ktiši, duchovně se připravujeme, společně pracujeme na propagaci SDM Lisabon a vymýšlíme nejsnazší organizaci odletů naší diecéze do Lisabonu.

DCM ČB
Diecézní Centrum Mládeže
České Budějovice

Daniel Turek, koordinátor projektů pro mládež DCM

Touha zemřít doma

Přijali jsme nevléčitelně nemocnou ukrajinskou pacientku. Natálija. Uprchla na začátku války z východoukrajinského města Dnipro, místa těžkých bojů s ruskými okupanty. Krátce na to se u ní projevilo těžké onemocnění s krátkou prognózou života. Byla u nás v prachatickém hospici asi dva týdny. Toužila se vrátit domů. Přála si zemřít ve své posteli.

Česká sanitka jet nemohla, zdravotní pojišťovna takový převoz nehradí. Dcera obratem vyřídila ukrajinskou. Stav se zhoršoval. Pacientku sužovalo zejména neustálé zvracení. Naši lékaři se činili a tyto symptomy nakonec zvládli. V sedm hodin ráno dorazila sanitka. Dva řidiči, jeden lékař. Předání bylo rychlé. Dokumenty jsem připravil v češtině a ukrajinštině. Podpisy. Lékaři si mezi sebou předali ještě důležité informace. Česko-ukrajinsko-anglicko-latinská hatmatilka. Nutné léky na akutní potíže v krabičce k tomu. Skvělá domluva. Letmé obejmutí zúčastněných. Stisk ruky. Zamávání. Slzy. Síla domova je velká. Na shledanou. V Nebi.

(Na sousední pokoj jsme pak přijali pacientku ruské národnosti. Pomáháme jí stejně. A rádi.)

Robert Huneš

Být přeborníky dialogu

abychom byli staviteli MÍRU.

Opravdovou mocí je Boží slovo.

Když myslíme na moc, snadno ji spojujeme se silou mocných, která často způsobuje nadvládu a spory mezi lidmi i národy.

Boží slovo nám však ukazuje, že skutečnou mocí je láska, taková, která se projevila v Ježíšovi.

Láska k lidstvu

Ježíš prošel veškerou lidskou zkušeností včetně smrti, aby nám otevřel cestu k osvobození a k setkání s Otcem.

Díky němu se ukázala mocná láska Boží k lidem.

**Tvá pravice,
Hospodine,
velkolepá v síle...**

(Ex 15,6)

Dialog probíhá tímto způsobem:

Postavíme se **na stejnou úroveň** jako náš partner, ať je to kdokoli;

Pak mu nasloucháme a v sobě přitom vytváříme **dokonalou prázdnotu...**

Tímto způsobem **přijímáme druhého do sebe** a chápeme ho...

protože byl druhý **vyslechnut s láskou**, bude mít chuť **vyslechnout si i naše slovo**.

Využijeme v tomto měsíci našich každodenních kontaktů, abychom navázali nebo upevnili vztahy plné úcty a přátelství i s jednotlivci, s rodinami a s komunitami z jiných oblastí než vlastní.

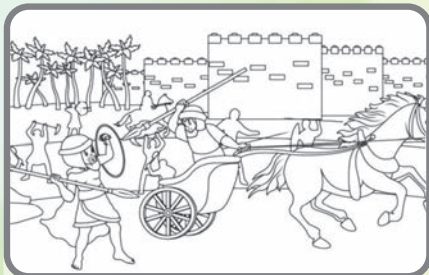

Dělejme mnoho skutků lásky!

„Učte se jednat dobře,
hledejte spravedlnost.“
(Iz 1,17)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

Ve světě je mnoho lidí,
kteří trpí kvůli válce, nedostatku jídla,
práce a také kvůli přírodním
pohromám.

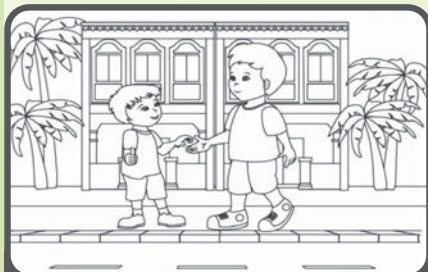
Prorok Izaiáš v Bibli připomíná,
že Bůh nás všechny zve, abychom se starali
jedni o druhé, zvlášť o ty,
kteří to nejvíce potřebují.

Boha můžeme prosit o jakoukoli věc,
protože On nám stále naslouchá
a když budeme mít rádi toho, kdo je nám
nablízku, naše modlitby budou ještě silnější
a pocítíme Jeho lásku.

Kai ze Singapuru nám vypráví: Heng,
kterému jsou tři roky bydlí naproti mému
domu; rád si chodí ke mě hrát. Avšak je to
nebezpečné, protože musí sám přejít silnici.

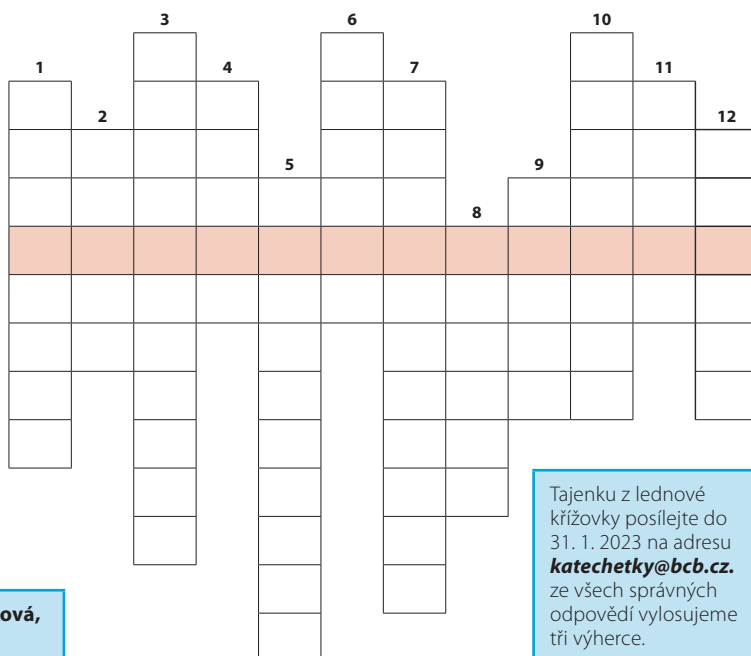

Když si chce přijít hrát, zavolá mi
a já ho jdu vyzvednout. Tak mu pomohu
přejít silnici. Trávím s ním spoustu času;
dělím se o mé hračky a hry.

Jsem opravdu rád, že se mohu
o Henga starat. Je krásné pomáhat
druhým, pomáhat těm, kteří jsou
menší než my!"

„Učte se jednat dobře, hledejte spravedlnost.“ (Iz 1, 17) V době adventní jsme se setkávali v Božím slově s prorokem Janem Křtitelem, který nás nabádal k připravenosti na příchod Spasitele Ježíše Krista. A teď na začátku nového roku opět slyšíme výzvu ke konání dobra a hledání spravedlnosti. Poznáte, skrze koho k nám promlouvá Boží slovo tentokrát? Tajenka vám napoví.

Výherci listopadové křížovky: **Lucie Čiřková, Izabela Mynaříková,
Jana Hanousková.** BLAHOPŘEJEME!

Tajenku z lednové
křížovky pošlete do
31. 1. 2023 na adresu
katechetky@bcb.cz.
ze všech správných
odpovědí vylosujeme
tři výherce.

Byla dokončena rekonstrukce kostela sv. Prokopa

Po více než dvou letech se 25. listopadu 2022 opět konala mše sv. ve strakonickém kostele sv. Prokopa. Kostel byl kompletně obnoven po rozsáhlé rekonstrukci. Sakrální stavba spojená od počátku s dějinami strakonického hradu a řádu johanitů (Maltézských rytířů) je opravdovým skvostem jak z duchovního, tak z architektonického i uměleckého pohledu.

První mši sv. po více než dvou letech předsedal Mons. V. Kročil, biskup českobudějovický.

Kostel sv. Prokopa patří k nejstarším částem strakonického hradu. Je jeho nedílnou součástí i připomínkou hodnot, které Bavorové svému sídlu chtěli vtisknout.

Znovuotevření kostela bylo se zajímavým programem. Ve 13 hodin proběhlo zahájení pro hosty z řad veřejné správy, firem provádějících opravy či sponzorů a obdobným způsobem se uskutečnilo následně setkání pro širokou veřejnost. V 15:30 si lidé mohli vyslechnout poděkování z úst faráře Romana Dvořáka a přednášku PhDr. Romana Lavičky, Ph.D. z Národního památkového ústavu o tom, co se odehrávalo během oprav. Následovala příležitost soukromé prohlídky kostela, včetně nově zpřístupněných míst. Program vyvrcholil slavnostní bohoslužbou předsedanou českobudějovickým biskupem ThDr. Vlastimilem Kročilem, na kterou navázal krátký varhanní koncert. Na sobotu 26. listopadu byly pro širokou veřejnost připraveny tři komentované prohlídky kostela a Večer chval se strakonickou farní kapelou NESTRACH. Celé odpoledne i večer se kostel těšil velkému zájmu a byl stále zaplněn lidmi.

Svatostánek bude nyní více zpřístupněn veřejnosti. Běžně bude možné vstoupit do celého zadního traktu a při významných příležitostech nabídne farnost i prohlídku dalších prostor nad sakristií a jižní lodí, které byly nově zpřístupněny. V těchto místech byly vybudovány výstavní prostory, depozitáře, dobová pracovna kněze a pokladnice. Jedná se o část historicky velice zajímavou s ohledem na její stavebně historický vývoj i využití v minulosti – prostory sloužily od obranné funkce až po bydlení. Navíc se v nich dochovaly i některé dřevěné prvky z roku 1287, např. jeden z trámů, jehož část se podařilo i po rekonstrukci uchovat ve zdi. Je vyrobený z borového dřeva a díky dendrochronologické analýze se podařilo přesně datovat jeho stáří. Podle odborníků byl strom pokácený v roce 1287 nebo 1288. Samozřejmě pro skupiny zájemců bude možnost objednat si prohlídku dosud nepřístupných míst.

Práce započaly v létě 2020

Projekt byl z mnoha hledisek velmi náročný a začal se připravovat již v roce 2015. V rámci rekonstrukce došlo ke statickému zajištění jižní stěny a některých částí věže kostela. Obnoven

Bylo mimo jiné objeveno a obnoveno zazděné gotické sedile – původní stav (vlevo) a vzhled po opravě (vpravo); Foto: Jana Kurková

byl celý plášť fasády včetně věže, její střechy a krovů. Dokončena byla též část střechy lodi kostela na severní straně. Na jižní stěně se barevně odlišila barokní přístavba na krakorcích uvedením do původní barevnosti. Generální opravou prošla vstupní terasa se schodištěm.

V interiéru proběhla výměna elektroinstalace a bylo instalováno zabezpečovací zařízení. Zřízena byla také mříž pro zabezpečení celodenního přístupu do kostela. Obnoveny byly dřevěné konstrukce (schodiště, podlahy) i omítky včetně výmalby. Restaurátoři odkryli a obnovili dosud neznámé nástěnné malby a výzdobu klenby z gotického, renesančního i barokního období. Mezi nejceněnější patří právě nově objevené renesanční malby, na kterých jsou náměty jako svatá Trojice, Kristovo vzkříšení, výjev posledního soudu nebo svatý Jiří. Během oprav bylo také objeveno a obnoveno zazděné gotické sedile v jižní stěně presbytáře.

Díky vyčištění a opravě oken a vitráží kostel zazářil v novém světle. Návštěvníky určitě na první pohled upoutá obnovená původní barevnost oltářů. Ty nyní září původními, jasnými barvami. Obrazy byly před obnovou tak temné, že na nich nebylo nic vidět. Dále byly opraveny lavice, restaurovány obrazy a nábytek v sakristii a také předměty do nově zřízené expozice. Renovací prošly i varhany, které byly celé rozebrány, sanovány proti červotoči, byly u nich opraveny mechanické závady a po složení opět naladěny.

Financování

Celkový rozpočet činil téměř 57 mil. Kč. Největší částky nákladů směřovaly do restaurování mobiliáře (cca 16,6 mil. Kč), restaurování nástěnných maleb (cca 12,6 mil. Kč) a oprav stavebního charakteru (cca 12,5 mil. Kč). Renovace varhan stála cca 2,5 mil. Kč. Dotace EU prostřednictvím programu IROP činily celkem 54,1 mil. Kč. Zbytek rozpočtu (asi 3 mil. Kč) financovala farnost. Náklady se navíc zvýšily o úroky z úvěru v celkové výši přes 0,8 mil. Kč (realizaci projektu totiž musí příjemce dotace předfinancovat).

Celkové výdaje farnosti tak dosáhly asi 4 mil. Kč a není snadné potřebný obnos získat. Naštěstí pomohla nelehkou situaci řešit dobrota dárců, která byla obrovská i v komplikované době COVID-19, následované válečnou krizí, obavami z růstu cen a inflací. Částkou 1 mil. Kč přispělo Město Strakonice. Dary dalších fyzic-

kých a právnických osob v období oprav činily 1,44 mil. Kč, další prostředky se vybraly ve dnech otevření kostela. Celkem se zatím podařilo získat téměř 2,7 mil. Kč a zbylou část bude farnost hledat u dalších dobrodinců.

Poděkování

Stavební práce provedla firma VIDOX s.r.o., nástěnné malby restauroval Mgr. Josef Novotný s kolektivem, oltáře a kazatelnu Mg.A. David Blahout, okna paní Monika Zborníková Vintrová, varhany Peter Nožina, lavice v lodi kostela firma Ronowood s.r.o. Brno, lavice v presbytáři a na kůru firma RE s.r.o. Praha, obrazy firma Pastiglia s.r.o. Brno, sochy a kříže Agentura „Jan Zrzavý“ s.r.o., kovové liturgické předměty PHK Ateliér s.r.o., kamenné prvky Jan Kříž a mříž vyrobil Luděk Červenka. Do zdárného uskutečnění bylo zapojeno mnoho dalších osob. Z nich musíme jmenovat alespoň některé: stavebního technika Josefa Zábranského, vedoucího stavebního oddělení Ing. Františka Mroska a administrátora projektu Ing. Tomáše Smolka. Tíha správného zaúčtování ležela na Ing. Marii Charouskové. Nenahraditelnou pomoc při stěhování a přípravách k otevření poskytli Bc. Jana Kurková a Mgr. Pavel Kortus.

Vděčnost farnosti patří všem dárcům finančních prostředků v jakékoliv výši, ale také dobrovolníkům i těm, kteří dílo podporovali duchovně, modlitbou.

P. Roman Dvořák, strakonický farář

Bílá fasáda chrámu nyní září do daleka.

„Rád bych, aby se farní život netočil kolem oprav kostelů, ale kolem potřeb lidí.“

Rozhovor se strakonickým farářem Romanem Dvořákem o opravě kostela sv. Prokopa.

Co znamená kostel sv. Prokopa pro strakonickou farnost?

Pro mnoho farníků je to velmi blízký kostel, protože dlouhá léta byl kostelem farním, odehrávaly se v něm svatby, křty nedělní bohoslužby, tím spíše, když na přelomu tisíciletí byl mnoho let uzavřen kostel sv. Markéty a veškerý farní život byl soustředěn ke sv. Prokopovi.

Narušovaly záležitosti a starosti spojené s rekonstrukcí duchovní život farnosti? Jak jste to období řešili a zvládali?

V zásadě ne. Tím, že máme ve Strakonicih ještě kostel sv. Markéty a hřbitovní kostel sv. Václava a další kostel na Podsrpu, bohoslužby bylo kde slavit. Občas se objevil někdo, kdo v této době chtěl svatbu či křest v kostele sv. Prokopa, ale to se nechalo vyřešit. Snad nejvýznamnější komplikací bylo, že když probíhala duchovní obnova v Rytířském sále v areálu hradu, na bohoslužbu či k adoraci bylo třeba urazit delší trasu do farního kostela.

Kdy jsou ve sv. Prokopu pravidelné bohoslužby a jaké tam budou hlavní slavnosti/události v roce 2023?

Pravidelně každou neděli večer v 17:30, tradičně též noční bohoslužba o slavnosti Narození Páně, neděle po památce sv. Prokopa jako titulární slavnost. Otevírá se opět i možnost svatebních obřadů či udílení křtu, ale už jsme domluvili i zlatou svatbu.

Co pro Vás osobně bylo v uplynulém období nejtěžší a z čeho jste měl největší radost?

Byl jsem vděčný za pomoc všech zainteresovaných, přesto nejnáročnější byla koordinace dění nejen technického, finančního, ale i logistického, kolem vystěhování, nastěhování a všech akcí spojených s otvíráním. Pokud máte na mysli radost s ohledem na rekonstrukci, pak především nadšení návštěvníků a jejich zaujetí pro nově objevenou krásu. Radosti mám ale i z běžného farního života – duchovní obnova nad Božím slovem, společně připravená setkávání, ochota farníků, návštěvy u seniorů, ale i bezprostřednost malých dětí, příprava katechumenů. Radostí mám, Bohu díky, dost.

Kdo vám nejvíce pomáhal?

Jmenoval bych stavebního technika Josefa Zábranského, vedoucího stavebního oddělení Ing. Františka Mroska, v administraci projektu Ing. Tomáše Smolka. Tíha správného zaúčtování leží na Ing. Marii Charouskové. Kolem stěhování a příprav otevření ještě Bc. Jana Kurková a Mgr. Pavel Kortus.

Zapojili se do oprav i vaši farníci?

Přímo do oprav to nebylo možné, nepočítáme-li spolufinancování, ale spoustu práce odvedli při brigádách před rekon-

Foto: Michal Klečka / Clouvek a víra

strukcí a po ní, kdy bylo třeba nejprve vystěhovat věci a následně je vrátit na své místo a připravit kostel pro veřejnost.

Financování projektu by nebylo možné bez příspěvků dobrodinců a dárců. Jak složité bylo získat téměř 4 milióny korun?

Pro běžnou farnost i v okresním městě jsou to obrovské peníze. Něco jsme měli našetřeno, začali jsme dělat každý měsíci sbírky na opravu kostela, hledali jsme dárce a dobrodince i mezi podnikateli, vyhlásili jsme veřejnou sbírku. Město Strakonice přispělo částkou 1 mil. Kč. Samozřejmě období poznamenané pandemií covid-19 a následně válkou a krizí celou situaci zkomplikovalo. Biskupství nám v závěrečné fázi pomohlo s předfinancováním, což nám ušetřilo zvyšující se úroky z úvěru. Všechny ostatní náklady farnost nese na svých bedrech a stále je možné přispívat na účet farnosti či při návštěvě kostela, aby se snižoval schodek, který opravou farnosti vznikl.

Restaurátoři odkryli a obnovili řadu nádherných nástěnných maleb; Foto: Jana Kurková

Pro veřejnost byly nově zpřístupněny dosud uzavřené historické prostory nad sakristií a jižní lodí. Co zajímavého v nich lidé mohou vidět a jak se tam mohou dostat?

Kromě toho, že jsou to místa zajímavá sama o sobě – gotické omítky, pohled do krovů nad jižní lodí – ukazujeme návštěvníkům něco ze života kněze, služby duchovní, ale i vzdělávání a sociální služby v podání maltézských rytířů působících ve Strakonících od 13. do 20. století. Dále něco z bohoslužebných předmětů, deponovaných plastik či objevů spojených s opravami kostela, např. část trámu z dubu poraženého v r. 1290. Prohlédnout si lze kostel před nebo po bohoslužbách, do zadní části se dostanou zájemci každý den, expozice nabídneme při mimořádných příležitostech spojených s životem ve Strakonících. Pro skupiny otevřeme po domluvě termínu. Vstupenky nejsou potřeba, jako křesťané věříme v solidaritu a příspěvek do kasičky. Každý ví, co stojí údržba domu, tím spíše kostela...

Možná nejznámějším uměleckým dílem v interiéru je obraz Panny Marie Vítězné. Věnovali jste tomuto obrazu během oprav nějakou zvláštní pozornost?

Pouze tu, že jsme jej pečlivě zakryli. Vysvětlení je to, že tento obraz včetně oltáře, který jej nese, byl opraven v předchozích letech s příspěvkem Jihočeského kraje a podílem farníků. V něčem by pro nás bylo snazší, kdyby si jej restaurátoři odvezli do bezpečné dílny. Čili mimořádná péče byla dát pozor, aby nedošlo během stavebních prací k poškození.

Co je podle vás v kostele sv. Prokopa nejzajímavějším uměleckým dílem (nebo stavebním detailem, zajímavostí, raritou), který by měl určitě vidět každý návštěvník?

Myslím, že zde záleží na preferencích. Někoho fascinuje vědomí stáří např. dřevěných prvků, což jsem už zmínil. Nepřehlédnutelné jsou odkryté a obnovené gotické a renesanční fresky na stěnách i žebrech klenby. Jiného zaujme, jak prokoukly barokní oltáře po odkrytí původní barevnosti. Úžasná je komplexnost, ale pro mě osobně též vědomí, že již 800 let tento prostor slouží k modlitbě a bohoslužbám.

Již máte naplánované nějaké akce, na které byste chtěl naše čtenáře pozvat?

Rádi bychom během různých svátků pořádali kromě bohoslužeb komentované prohlídky, protože mají i evangelizační rozměr. Na jarní a letní měsíce chceme připravit sérii varhaních koncertů, aby se ke slovu v důstojném měřítku dostal renovovaný nástroj. Velkou příležitost nám poskytne také Noc

kostelů, na kterou bychom rádi pozvali restaurátory, kteří se na opravách podíleli. Rád bych ale, aby se život farnosti netočil pouze kolem oprav, ale kolem potřeb lidí. Jak jsem se zmínil u toho, co mi dělá radost, těším se, že nabídneme od ledna kurz ALFA, že kromě běžných bohoslužeb plní naše kostely i modlitby během Večerů chval. Na červen připravujeme týdenní večerní duchovní obnovu SLOVO. Jde o člověka a jak si připomínat a přiblížit Boží milost v Kristu Ježíši!

Ptal se Petr Samec

Besídka u betléma v Ševětíně

Ve středu 7. prosince došlo k setkání dětí mateřské školky u dřevěného betléma před kostelem sv. Mikuláše v Ševětíně. Na dřevěné zvoničce u betléma si děti zazvonily na vánoční zvon s přáním pod stromeček. K našemu údivu pak děti velmi pěkně zazpívaly celé pásmo vánočních koled za doprovodu kytar a paní učitelky. S krásným zážitkem pak odcházely domů, a navíc s úmyslem příští rok na tuto besídku pozvat i rodiče.

P. Josef Stolařík

Foto: archiv farnosti Ševětín

PADESÁT KORUN ZA NOC V TEPLE, NOCLENKA

PODPORUJE LIDI BEZ DOMOVA V TÁBOŘE A ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Zima udeřila už v prosinci v plné síle a okamžitě zaplnila azylové domy lidmi, kteří nemají střechu nad hlavou. Za toto zázemí ale musí platit. Navzdory ekonomické krizi je to dlouhodobě 50 korun. Právě tolik stojí i tzv. Noclenka – virtuální vstupenka do azylového domu nebo ubytovny. Kdokoli skrze ni může darovat člověku bez domova noc v teple, na čisté posteli a s hygienickým zázemím. V Českých Budějovicích tento projekt funguje od roku 2018, kde dárči podpořili lidi bez domova v online sbírce částkou přes 220 tisíc korun.

Noc strávená v teple tábořské ubytovny. Kapacitu má 12 lidí. Teď v zimních měsících se rychle plní – přestože soukromí tu mnoho není. Poslední listopadové dny tu tráví také pan Pavel. Na ulici žije od letošního léta. Čeká ho tedy první zima bez domova. „Přespávám na Noclehárně asi měsíc a rád bych tam zůstal celou zimu. Noclenka by mi pomohla, protože za těch ušetřených 50 Kč bych si mohl koupit něco k snědku,“ vypráví Pavel. A jak se vlastně ocitl tzv. na ulici? Stejně jako u většiny podobných případů k tomu stačilo málo. „Jsem dlouhodobě na nemocenské, ale dokud jsem žil s přítelkyní v jejím bytě, tak jsem s penězi nějak vyšel. Pak jsme se ale rozešli a já neměl jinou možnost než začít žít na ulici. Nejvíce jsem se bál právě toho, jak zvládnu zimu. Díky Noclehárně se naštěstí mohu vyspat v teplé posteli,“ doplňuje. Noclenku dostávají přednostně lidé bez domova, kteří se podílejí na úklidu města.

Podobně to funguje i v krajském městě v Noclehárně Domu sv. Pavla. „Původní představa byla, že se bude možnost Noclenek využívat pouze v zimním období, ale po letech praxe jsme si uvědomili, že ta potřeba nezaniká ani přes léto. V zimních měsících je samozřejmě mnohem intenzivnější, a darovaná Noclenka mnohdy zachraňuje životy (a to v pravém slova smyslu). Nicméně i v teplejším období může darované místo v Noclehárně, v přeneseném slova smyslu, zachránit život – a to tím, že člověku, který díky ní může přespát v posteli (a ne na zemi, ukrytý v křoví před

zraky zvědavců) „vlíje energii do žil“ a dá mu sílu bojovat se svým osudem a nelehkou situací,“ hodnotí Petra Vohlídalová, vedoucí českobudějovického Domu sv. Pavla – centra sociálních služeb pro osoby bez přístřeší, který provozuje Charita České Budějovice.

Podobný projekt funguje také v Jindřichově Hradci pod názvem Nocleh u sv. Antonína. Přispět na něj je možné přes portál **Darujme.cz** a to minimální částkou sto korun.

Veronika Kabátová, Klára Petrášková a Kristina Spudilová

Charity v českobudějovické diecézi mají nové stanovy

Dne 6. prosince 2022 převzali ředitelé Charit v českobudějovické diecézi z rukou biskupa slavnostně nové stanovy. „Charity dnes mají 650 zaměstnanců a stovky dobrovolníků pracujících ve více než 70 službách. Takto velká organizace potřebuje tak jako my všichni ve svém životě řád. Tím spíš, že žijeme v hektické době. Mění se společnost, legislativa, vyvíjejí se i naše služby... a na to je potřeba reagovat a přizpůsobovat se. Proto i Charita potřebovala vytvořit nová pravidla. Nové stanovy,“ uvedl otec biskup Mons. Vlastimil Kročil. Jejich příprava trvala dva roky a jejich plné znění bude zveřejněno na webových stránkách Charit.

Veronika Kabátová

„Život jsme dostali darem, naučme se být darem pro druhé.“

Doba adventní je časem, kdy s nadějí očekáváme příchod Pána Ježíše Krista. Adventem začíná církevní rok, a je to zároveň čas ztišení a ponoření se do sebe, abychom se na příchod Pána připravili ve smyslu biblického "Připravte cestu Pánu!"

Společně s dětmi si uvědomujeme více než kdy jindy, že právě tato doba je obrovským důvodem k radosti. A když se podaří udělat radost někomu jinému, je to radost dvojnásobná. A právě touto myšlenkou je inspirován i náš projekt „Poselství Vánoc“, který již pátým rokem připravuje Středisko volného času Sít ve spolupráci s CMŠ Jonáš a místními školami, spolky a městem Pacov. První část projektu se nazývá **„Vánoční stromek pro všechny“** a je určena, jak již název napovídá, všem. U zámku v Pacově je nainstalováno 29 stromčků, které si místní organizace, školy a školky ozdobí vlastnoručně vyrobenými ozdobami. Naše stromčky se tak stávají cílem procházek rodin s dětmi, ale i všech věkových kategorií. Je krásné prohlížet si ozdoby, které jsou vyrobené od nejmenších dětí až po seniory. Děti s nadšením ukazují, která ozdobička je ta od nich, nadšeně prohlížejí nápady ostatních. Je hezké se dívat na to, jak děti umí žasnout.

Druhou částí projektu **„Vánoční přání pro tebe“** se snažíme potěšit naše seniory v domovech pro seniory v Pacově a v Proseči u Pošné. Pro nás všechny je adventní období časem, kdy rozjímáme o Bohu, o jeho štědrosti a láskyplnosti, časem, kdy se scházíme se svými nejbližšími. Ale kousek od našich domovů se často nacházejí lidé, pro něž období svátků často bývá spíše časem prázdnoty než radosti. Rozhodli jsme se to alespoň trochu změnit. Proto jsme s dětmi při našich zájmových kroužcích, s dětmi v CMŠ Jonáš a ze ZŠ Pacov připravili 220 přání právě pro tyto seniory.

A přání, aby potěšilo, má být osobní, podepsané a také osobně předané. Právě návštěva dětí potěší starší lidi nejvíce.

V pondělí 12. prosince jsme se tedy vydali do Domova pro seniory v Pacově, a ve středu 14. prosince zase do Domova pro seniory v Proseči u Pošné. Přání jsme osobně předali, společně si zazpívali známé koledy, potěšili vlídným slovem, nebo úsměvem. Děti přednesly vánoční básničky a mohly se tak pochlubit tím, co se naučily. Velkou radost rozdávaly seniorům i děti z našeho dramatického kroužku, které pro ně vystoupily s krátkým představením Živý Betlém. Cítili jsme, že naše návštěva přinesla hodně radosti nejen seniorům, ale i nám. Vždyť čím více radosti rozdáváme, tím více se nám jí vrací. Kéž je letošní advent pro každého z nás konkrétním setkáním s Boží láskou přicházejícím do našich životů!

Za SVC Sít (středisko Pacov) Petra Koblíková

Mikuláš v Chlumu u Třeboně

Oslavy svátku sv. Mikuláše v Chlumu u Třeboně organizuje naše farnost již asi dvacet let. Přijít může každý z obce i okolí. Mikuláše provází početnější sbor andělů, kteří v průvodu a za doprovodu varhanní hudby procházejí kostelem. Pak následuje seznámení s postavou sv. Mikuláše. Tentokrát to bylo písní, kterou zazpíval P. Jiří Kaláš.

Mikuláš má každý rok připravený nějaký biblický příběh. Letos to byl evangelijní příběh o milosrdném otci a marnotratném synovi v podání žáků zdejší základní školy. Roli milosrdného otce sehrál jeden s farníků, roli služebníků další ochotníci, včetně hochy z Ukrajiny. Děti ze školní družiny k příběhu namalovaly zvonky se srdcem uprostřed, které si každý mohl odnést domů, aby měl na paměti široké milosrdné srdce Otce i srdce své vlastní, které může uzdravovat. Stejně jako to udělali oba bratři – ten marnotratný i ten, který mu záviděl hostinu, uspořádanou na jeho počest.

K té hostině nakonec byli pozváni všichni přítomní. Samozřejmě nechyběla sladká nadílka od Mikuláše a ani sáčky s uhlím od čertů, čekajících na náměstí před kostelem.

Jitka Válková

JAK FUNGUJE

Dobrovolnické centrum Diecézní charity?

Není nikoho povolnějšího k odpovědi, než je Barbora Fišerová Pegleyová. Je hlavní koordinátorkou všech charitních dobrovolníků a zajišťuje bezproblémový chod tohoto centra.

Barbora Fišerová Pegleyová.

Báro, kde všude působí dobrovolníci vašeho centra a kolik jich je?

Počet dobrovolníků se skoro každý den mění, ale v jednu chvíli jich bývá většinou okolo stovky. Ročně máme dlouhodobých dobrovolníků zpravidla okolo 200. Nepočítám ale ty, kteří se zapojují při mimořádných událostech. Rok 2022 přinesl jednu velkou takovou událost – krizi na Ukrajině. Do pomoci lidem prchajícím z válkou zasažené země se zapojilo na 400 dalších dobrovolníků. Pomáhali hlavně v přijímacím centru na letišti, kde odpracovali bezmála tři tisíce hodin. Dobrovolníci působí přibližně ve 30 přijímacích organizacích v rámci celé diecéze. V Českých Budějovicích patří mezi největší přijímací organizace Fokus České Budějovice, z. ú., Centrum sociálních služeb Staroměstská, Centrum sociálních služeb Empatie nebo nemocnice.

Mimo naše město jsou to potom Charity například v Jindřichově Hradci, Horažďovicích, Strakonici, Sušici nebo v Písku. Dobrovolníci se věnují dětem ze sociálně slabého prostředí, lidem bez domova, seniorům, lidem s duševním a mentálním onemocněním nebo si dopisují s lidmi ve výkonu trestu.

Už jste zmínila, že Vaše dlouhodobá základna je kolem 200 lidí. Jak dlouho s Charitou v průměru pracují?

Dobrovolníků, kteří jsou s námi do práce zapojeni více než 5 let, je asi 15. Je to skupina lidí, kteří spolupracují opravdu dlouhodobě, mnozí z nich i přes 10 let. Jinak je velmi těžké určit průměrnou dobu spolupráce dobrovolníka. Někteří lidé zjistí, že tato činnost pro ně není a skončí po pár měsících. Já osobně jsem ráda, když dobrovolník „vydrží“ spolupracovat alespoň jeden rok. Mnoho dobrovolníků pracuje ale 2–3 roky nebo i více. Je nezbytné podotknout, že tak činí ve svém volnu a bez nároku na jakoukoli odměnu.

Zahraniční dobrovolníci: Miloš ze Srbska a Mohamed z Egypta.

Kolik hodin dobrovolníci odpracují?

Dobrovolnictví zabere většinou 1–2 hodiny týdně. To se může zdát málo, ale jejich práce je nezanedbatelná. Řekla bych, že v Charitní síti navíc velmi stěžejní. Za rok 2021 odpracovali naši dobrovolníci úctyhodných 10 582 hodin.

Kdo se k vám může přidat?

Dobrovolníkem se může stát kdokoliv, komu je víc než 15 let a má chuť věnovat volný čas lidem, kteří ten svůj nemají s kým trávit. Mezi naše dobrovolníky patří nejen studenti, ale i lidé pracující nebo senioři.

Posíláte dobrovolníky i do zahraničí? A jezdí ze zahraničí sem?

Cizinců se rozhodně nebojíme a zvládáme hravě bořit i jazykové bariéry, které to přináší. Stává se, že se jako zájemce o dobrovolnictví přihlásí cizinec, který žije v Českých Budějovicích (v minulosti to bylo například několik dobrovolníků z USA, nyní máme jednu dobrovolnici z Filipín). Od letošního roku jsme také zapojeni do Evropského sboru solidarity, přes který dobrovolníky ze zahraničí přijímáme. V létě u nás krátkodobě pracovala dobrovolnice z Ukrajiny Myrka, v září přijel na rok Miloš ze Srbska – ten se zapojil hned a skvěle a v prosinci s námi zahájil roční spolupráci Mohamed z Egypta. Jedná se o mladé lidi do 30 let, kteří takzvaně „dobrovolničí“ na plný úvazek a Evropská unie jim proplácí příspěvky na bydlení, stravu a kapesné. U nás takto pomáhají s aktivitami pro děti a mládež v rámci projektu Young Caritas nebo v Domově sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí, asistují také při programech s lidmi bez domova. Do budoucna plánujeme v rámci tohoto projektu i vysílat české dobrovolníky do zahraničí.

Veronika Kabátová

Požehnaný ležák se prodával již pošesté

O prvním adventním víkendu (tj. od 25.11. 2022) zahájil pivovar Budějovický Budvar již šestý ročník prodeje charitativního Požehnaného ležáku. Zvláštní várku budvarského ležáku požehnal loni 14. září Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický. Výtěžek z prodeje Požehnaného ležáku získá jako již tradičně Diecézní charita České Budějovice. Speciální balení piva z požehnané várky bylo rovněž zasláno do Vatikánu jako dar Svatému otci papeži Františkovi.

Požehnaný ležák se prodával pouze v restauraci Masné Krámy a také ve zvláštním stánku v hypermarketu Globus v Českých Budějovicích. K dostání byl tentokrát výhradně v lahvích – pivovar tím chtěl podpořit myšlenku, že pivo z požehnané várky patří na vánoční stůl.

„Dobré skutky k Vánocům neodmyslitelně patří. Jsem rád, že se nám tradici Požehnaného ležáku v pivovaru daří udržovat a jsem moc vděčný všem, kteří se do tohoto hezkého projektu letos zapojili,“ řekl Petr Dvořák, ředitel Budějovického Budvaru. Letos je výtěžek z prodeje určen na podporu Dobrovolnického centra Diecézní charity České Budějovice.

„Velice děkuji Budějovickému Budvaru, že výtěžek věnuje Diecézní charitě. Máme přes sto stálých dobrovolníků a jejich práce je v charitní síti nepostradatelná. Věnují se dětem ze sociálně slabých rodin, tráví čas se seniory nebo nemocnými lidmi. A to vše ve svém volnu a bez nároku na honorář. Jsem rád, že je společně s Vámi můžeme podpořit ve vzdělávání, materiálně zajistit jejich činnost, zafinancovat provoz a vybavení kluboven, a hlavně koordinaci jejich nasazení. Jejich práce si nesmírně ceníme,“ dodal ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout.

Dobročinný projekt Budějovického Budvaru a Biskupství českobudějovického letos probíhá již pošesté. I letos přiložili ruku k dílu zaměstnanci pivovaru a Diecézní charity, kteří společ-

nými silami ležák ručně zabalili. Cílem projektu je každoročně pomoci tam, kde je to zapotřebí. V roce 2021 pomohl prodej Požehnaného ležáku Diecézní charitě částkou 262 tisíc korun. Výsledky z Adventu 2022 nebyl v době uzávěrky tohoto vydání k dispozici.

Tiskovou zprávu pivovaru Budějovický Budvar, n. p. redakčně upravil Petr Samec

Svatý Mikuláš v Kájově

V sobotu 3. prosince 2022 od 10:00 hodin se v Kájově konalo setkání dětí se svatým biskupem Mikulášem. Setkání doprovázeli andělé, kteří se předtím zúčastnili společné hodiny zpěvu. Díky písním, které andělé naučili ostatní děti, pak všichni společně přivolali biskupa Mikuláše. Po příchodu se svatý Mikuláš pozdravil se všemi přítomnými – dětmi s jejich rodiči, sestrami Svatého Kříže i s místní farářem otcem prelátem Mgr. Václavem Píchou JC.D.

Poté svatý Mikuláš promluvil ke všem přítomným o tom, co to znamená advent. A také především děti vyzval ke konání dobrých skutků, které biskup Mikuláš sám velmi často konal.

Pak mohly děti přijít k Mikulášovi, aby se s ním mohly pozdravit, odrecitovat nějakou básničku nebo zazpívat. Jako dárky pro svatého Mikuláše přinesly děti srdíčka, které samostatně nebo za pomoci rodičů doma vytvořily. Za to je svatý biskup Mikuláš odměnil krásnými balíčky plnými dobrot a sladkostí.

Na závěr, než se svatý Mikuláš rozloučil, dal otci prelátovi příležitost, aby také on všechny přítomné pozdravil a především povzbudil. Setkání se svatým biskupem Mikulášem bylo zakončeno společnou modlitbou.

Zdeněk Kalianko

Záplavy Pákistán 2022

V Pákistánu v červenci a srpnu spadlo téměř 400 milimetrů srážek, což je 190 procent třicetiletého ročního průměru. V Sindhu na jihu země šlo o nárůst oproti průměru o 466 procent.

Přívalové deště připravily o život přes 1300 lidí a voda smetla na milion domů, silnice, železniční koleje, mosty, úrodu i dobytek. A to v době, kdy byla bavlna, obilí, rýže i zelenina připraveny ke sklizni. Lijáky způsobily rozvodnění řeky Indus, která protéká Pákistánem od severu k jihu a vlévá se do Arabského moře. Velká voda zasáhla třetinu území.

Letos na jaře Pákistán sužovaly rekordně vysoké teploty a sucha, která se v zemi podle vědců mohou kvůli globálnímu oteplování objevovat až s třicetinasobně vyšší pravděpodobností než dříve. Shodují se také, že v jižní Asii i jinde globální oteplování zvyšuje pravděpodobnost silných deštů. Pokud prší v oblasti, která se navíc potýká se suchem, deště mohou být obzvláště ničivé, a to kvůli prudkým výkyvům mezi příliš malým a příliš velkým množstvím vody v půdě.

Generální tajemník OSN António Guterres na závěr zářijové návštěvy Pákistánu nazval tyto záplavy „klimatickým masakrem nevidaných rozměrů“, země podle něj potřebuje masivní finanční pomoc, aby následky katastrofy zvládla. „Viděl jsem humanitární katastrofy po celém světě, ale nemám slova, kterými by se dalo popsat to, co jsem viděl dnes“, řekl šéf OSN na tiskové konferenci. Ministryně pro klima Sherry Rehmanová podle BBC v září řekla, že „je teď všechno jako jeden velký oceán. Není tu kousek suché půdy k tomu, abychom mohli začít odčerpávat vodu (ze zatopených oblastí)“, uvedla s tím, že jde o „krizi nepředstavitelných

rozměrů“. „Doslova jedna třetina Pákistánu je teď pod vodou, což překonalo veškeré hranice, veškeré normy, které jsme viděli v minulosti“, dodala.

Podle vládních údajů povodně poznamenaly životy 33 milionů lidí a materiální škody se odhadují na 30 miliard dolarů (733 miliard korun). Guterres stejně jako pákistánská vláda záplavy považuje za důsledek klimatické změny.

Generální tajemník OSN dorazil do postižené provincie Sindh a přelétával nad další provincií, značně postiženým Balúčistánem. „Při popisu takové tragédie nelze nebyť hluboce dojatý. Pákistán potřebuje masivní finanční pomoc. Nejde zde o velkorysost, ale o spravedlnost“, řekl Guterres.

Podle ministra financí Ahsana Ikbála se Pákistán stal obětí klimatické změny způsobené rozvinutými státy. „Naše uhlíková stopa je nejnižší na světě. Za tohle nese odpovědnost mezinárodní společenství. Měli by nám pomoci vylepšit naši infrastrukturu tak, aby byla klimaticky odolnější.“

Svět by si měl podle Guterrese uvědomit, jaký dopad mají klimatické změny na chudé země. „Lidstvo bojuje proti přírodě a příroda se brání. Brání se v Sindhu, ale není to Sindh, kde se vypouští skleníkové plyny, které klimatickou změnu tak dramaticky urychlují“, řekl generální tajemník. Citoval odborníky, podle nichž se Pákistán podílí na produkci škodlivých plynů pouze jedním procentem. A dodal: „Přestaňme už být náměsíčními vůči destrukci naší planety klimatickou změnou. Dnes je to Pákistán, zítra to může být vaše země, ať už žijete kdekoli. Toto je globální krize... a vyžaduje globální odpověď.“

V pákistánské metropoli Islámábádu přistávají letadla s potravinami, léky a stany, mimo jiné ze Spojených arabských emirátů a z Uzbekistánu, humanitární podporu poskytly také Čína, Saúdská Arábie, Katar či Turecko. Spojené státy oznámily, že poskytnou pro lidi zasažené neštěstím pomoc ve výši 30 milionů dolarů.

Desetitisíce pákistánských rodin se musely evakuovat ze svých domovů k příbuzným, do státních uprchlických tá-

**Pomoc můžete zasílat
na účet Oblátského misijního díla**
244 816 241/0300
VS 410 (povodně Pákistán)

borů nebo prostě ven z rozpadlých domů a zničených měst a vesnic a zůstávají čekat na pomoc pod stany nebo provizorními přístřešky z plachet a klacků. Všude jsou potřeba zásoby jídla a zdravotnických potřeb. Došlo také k rozšíření nemocí z kontaminované vody, jako průjemová onemocnění, kožní infekce a další. Vláda se proto snaží do postižených oblastí vysílat zdravotní týmy a zásoby léků, společně se zajištěním pitné vody pro přeživší. Ruku k dílu přikládají humanitární organizace a dobrovolníci.

Umožňujeme nový start po katastrofě v Pákistánu

Ničivé záplavy zanechaly v Pákistánu zkázu. Vláda země oficiálně požádala mezinárodní společenství o pomoc. Postiženy jsou miliony domácností. Vodní masy těžce zasáhly dobytek v zemědělských oblastech a pole zemědělců.

Tým oblatů s pomocí místních lidí provedl v oblastech, kde slouží, rychlé vyhodnocení potřeb a naplánoval pomoc celkem v šesti oblastech postižených povodněmi. Nejprve bude 2000 rodinám poskytnuto jídlo, hygienické potřeby a oblečení. Náklady na rodinu se pohybují kolem 1500 korun. Toto opatření je prvním krokem ke zmírnění nejnaléhavější potřeby. Výsledkem je, že obláti plánují postavit jednoduché domy pro 100 těžce postižených rodin a pomoci 300 drobným farmářům a živnostníkům znovu vybudovat jejich podniky.

Vzhledem k rozsahu povodňové katastrofy je naléhavě zapotřebí mezinárodní (naší) pomoci. V Pákistánu v současnosti působí 34 oblatů. Starají se o deset katolických farností, provozují tři studijní a vzdělávací centra a několik škol. Obláti jsou zastoupeni ve všech provinciích Pákistánu a starají se o 21 000 katolických rodin.

Pákistán (Islámská republika Pákistán) leží v jižní Asii a je druhou nejlidnatější muslimskou zemí na světě. Sousedí s Indii, Čínou, Afghánistánem, Íránem a na jihu s Arabským mořem.

Nejdůležitější řekou Pákistánu je řeka Indus, která odvodňuje celou zemi. Sever země pokrývá pohoří Himaláje se známou K2. Západ země, a především oblast u hranice s Afghánistánem, je velice hornatý: rozprostírá se zde pohoří Hindúkuš. Na jihu země jsou úrodné nížiny Pandžábu, které jsou zavodňovány řekou Indus. Jihozápad je pokryt plošinami Balúčistánu. Pákistánské klima se vyznačuje velkými teplotními rozdíly mezi dnem a nocí.

Pákistán obývá 170 000 000 obyvatel, které můžeme rozdělit na čtyři hlavní etnika: Paňdžábcí, Paštunové, Sindhové a Balúčové (stejně je i rozdělení země na provincie). Země je z 98 % muslimská, zbylá dvě procenta tvoří křesťané a hinduisté.

Pomozme oblatům v Pákistánu stát při lidech v této obtížné situaci. Místní spolubratři sdílejí situaci postižených a vědí, co je potřeba. Pomáhají potřebným bez diskriminace na základě náboženství, jazyka nebo barvy pleti. Jen díky vaší štědrosti je možné, aby malá skupina misionářů poskytla nejchudším lidem postiženým povodňovou katastrofou pomoc, kterou naléhavě potřebují, a dala tak znamení celosvětové solidarity.

Se srdečnými díky o. Günther Ecklbauer, OMI

Kostel v Lutové má opět věžní hodiny

V sobotu 19. listopadu uspořádaly farnost Chlum u Třeboně, farnost Lutová a osadní výbor v Lutové za pomoci vedení Městyse Chlum u Třeboně malou slavnost u příležitosti zrestaurování a znovuzprovoznění historických věžních hodin kostela Všetech svatých v Lutové. Stroj starý 120 let byl vyroben rodinnou firmou L. Hainz, která také hodiny zrestaurovala. Administraci a organizaci opravy zajišťovala vikariátní stavební technička Bc. Magdalena Horvátová, DiS.ve spolupráci s NPÚ – Mgr. Dagmar Geršlovou.

Přes 30 let chodil hodiny denně ručně natahovat dnes již 94letý pan Jaroslav Štěch, Lutovák, takže slavnost byla též poděkováním za tuto jeho bohuľibou činnost. Dnes v této činnosti pokračuje jeho syn. Hodiny i místní obyvatelé, kterým tato technická památka slouží, požehnal P. Martin Bětuňák. Při slavnosti zazněly spirituály v podání Antikvartetu Dušana Vančury (jeden z nich najdete na youtube.com: Antikvartet – Desatero). Bezprostředně po požehnání zahrál Petr Hajna na violoncello Bachovu suitu. Posluchači – jak místní, tak i z šir-

Technik firmy L. Hainz instaluje opravený hodinový stroj.

šího okolí – také vyslechli texty o historii kostela, založeného v době vlády Karla IV. a na závěr byli obdarováni koláčky.

Právě takovéto místní malé akce jsou příležitostí k setkávání lidí, k poznávání historie a k prožití radosti.

Jitka Válková, Chlum u Třeboně

Učitelé BIGY vykonali pouť do Říma

Po jarním úspěšném putování učitelů a zaměstnanců Biskupského gymnázia J. N. Neumanna, církevní základní školy a základní umělecké školy za hlavním patronem naší diecéze sv. Mikulášem do Turecka vedení organizace připravilo podzimní pouť do věčného města, do Říma. O čtyřdenní zájezd byl velký zájem a zaplnili jsme dva autobusy. Duchovní záštitu poskytli školní spirituálové Vojtěch Blažek a Pavel Kasal. Všichni účastníci se zúčastnili mše svaté v katedrále sv. Petra ve Vatikánu a někteří navštívili i Kalixtovy katakomby, které máme spojeny se sv. Auraciánem, dalším patronem naší diecéze.

Na závěr pobytu všichni účastníci konstatovali, že pouť obohatila jejich duchovní život.

Ing. Martin Maršík

Úcta jako základní kámen dobrých vztahů. Jak se pozná, když chybí?

P. Doc. Jindřich Šraj, SDB;
Foto: archiv TF JU

Čistě z lidského hlediska jsme v tomto směru všichni více či méně handicapovanými. Rodiče, ani nikdo z našich blízkých nejsou dokonalí. Ne vždy nám projevují potřebnou lásku, úctu a důvěru. Tento handicap je nutné si připustit, přijmout ho. Náležitě pracovat s jeho důsledky pro vlastní život. Nejde však v první řadě o to uvědomovat si jen tento handicap. Mnohem důležitější je objevovat zdroj po nás požadované úcty a lásky k sobě

a druhým. Když jsem se nedávno ptal studentů na přednášce o lidské důstojnosti na to, jak by např. při hospitalizaci v nemocnici zdůvodnili svůj požadavek na laskavé a empatické zacházení ze strany lékařů a zdravotního personálu vůči nim, dostalo se mi odpovědi, že je to přece nárok vyplývající z lidské důstojnosti. Co je však základem této důstojnosti? Křesťanství od počátku hlásá, že důstojnost člověka je darem od Boha. Bůh nás stvořil ke svému obrazu. Přebývá v každém z nás. Chce v nás mít trvalý příbytek (srov. J 14, 23). Prožívat Boží přítomnost znamená vnímat především bezvýhradnou lásku Boha k nám, zakoušet jeho blízkost a něhu. Svatá Terezie z Lisieux to vyjadřuje jasně, když říká, že „je třeba denně vyvíjet úsilí žít v přítomném okamžiku, stále přijímat sám sebe, se všemi svými chybami a se všemi svými hříchy, bez ohledu na to, co jsem či co právě cítím, že jsem, si uvědomovat, že Bůh, který se nikdy nemění, mně přijímá a miluje...“ Učit se vnímat Boží přítomnost, znamená učit se přijímat sám sebe a v důsledku toho získávat i schopnost přijímat druhé. Zakouším-li, že jsem milován a ctěn, toužím milovat a ctít své bližní.

V objeveném deníku jednoho neurotika byla zaznamenána

pasáž, ve které dotyčný hovoří o své přetrvávající neuróze a potížích, které ji doprovázely. Nebyl s to se jí zbavit. Byl přitěžován okolím, které ho nesnášelo. Velmi často byl od druhých vybízen k tomu, aby se změnil. I jeho nejbližší přítel mu stále dokola vyčítal jeho neurotičnost a podněcoval ho ke změně. Dotyčný si připadal bezmocný, jako v zajetí. Jednoho dne mu přeci jen jeho nejlepší přítel řekl, „*nech toho! Nesnaž se být jiný! Mám tě rád takového, jaký jsi.*“ Pod vlivem těchto slov neurotik ožil. Najednou byl jiný. Uvědomil si, že se nemohl změnit, dokud nenarazil na někoho, kdo ho měl rád takového, jaký je. Mnohdy, když se na nás někdo obrátí se svými těžkostmi ohledně vztahů, máme hned po ruce dobré rady, co by měl dělat. Hlavně se modlit. Ujišťujeme ho také svými modlitbami. Jistě je to v mnoha ohledech správné. Nemělo by se však přitom zapomínat na to nejdůležitější. Vést druhé ke vnímavosti vůči Bohu, k Božímu přebývání v nich. Pomáhat jim nořit se do vlastního nitra, do bezvýhradné Boží lásky, která nás přijímá takové, jací jsme. V evangeliu Ježíš říká, že všechno zlé vychází ze srdce člověka (srov. Mt 15, 9). V našem nitru se odehrává něco významného. Třeba se nemění ten druhý anebo životní okolnosti, jak bychom si v první řadě přáli, ale měníme se my, naše vnímání sebe samých, těch druhých i životních událostí. Ovocem této proměny je rostoucí potřeba lásky a úcty. Pokud již nemáme takovou potřebu porovnávat se s druhými, shazovat je nebo se nad ně vyvyšovat, ale naopak se radovat z jejich přítomnosti, z jejich darů a úspěchů, mít je rádi a v úctě i přes jejich nedostatky, pak vezme, že jsme na správné cestě.

(Článek byl zveřejněn v Katolickém týdeníku 13. 12. 2022)

P. Doc. Jindřich Šraj, SDB,
etik a člen Katedry sociální a charitativní práce TF JU